

РАН БОСИЛЕК
АРАП САМБО И СЛОНЧО

chitanka.info

Слънцето се спряло — като огън грее. Самбо слонча яха и весело пее:

— Бързай, бързай, слончо — тих подслон да стигнем! Да хапнем, да пийнем, на сянка да мигнем!

Скоро една сграда пред тях се изпрече. Самбо на слугата викна отдалече:

— Портите отваряй — мой слончо да влезе, та сит и доволен оттук да излезе!

Слугата, усмихнат, нисък поклон стори и главната порта широко отвори.

Слончо се промъкна и в трема отиде, па почна да лапа де каквото види.

Лапа, лапа, лапа — тройно дебел стана. Рече да излезе, порта го не хвана.

Самбо се уплаши. Хобота му хваща: дърпа, дърпа, дърпа — той се не поклаща.

Поотдъхна Самбо, па нов напън стори. Поклати се слончо и път си разтвори. Но цялата сграда издъно събори и Самба търкулна с краката нагоре!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.